

Batı Şeria'da Apartheid

Daha önceki yazılarımda ağırlıklı olarak Gazze'ye odaklandım; burası şu anda **modern insanlık tarihinde eşi benzeri görülmemiş bir felakete** sahne oluyor. Yıkımın boyutu şaşırtıcı: Hiroşima'nın yalnızca üçte biri büyüklüğündeki bir alan, **yedi atom bombasına eşdeğer patlayıcı güçle** bombalandı. İnsan uygarlığının tüm izleri yok edildi. En az **60.000 Filistinlinin** öldüğü doğrulandı, ancak uzmanlar gerçek ölüm sayısının **400.000'e** yakın olabileceğini tahmin ediyor; bu, **Gazze nüfusunun neredeyse beşte biri** anlamına geliyor.

Bu yıkım seviyesi, bazılarının Batı Şeria'daki hayatın daha iyi olduğunu varsaymasına neden olabilir, çünkü burada Hamas ya da silahlı direniş yok — Fransa ve bazı Arap hükümetlerinin Filistin devletini tanımak için bir koşul olarak önerdiği bir model.

Ancak bu varsayım tehlikeli bir şekilde yanlış.

Bu yazıda, **Batı Şeria'daki işgal altındaki yaşamdan** bahsetmek istiyorum — daha barışçıl olduğu için değil, **daha yavaş, daha hesaplı bir ortadan kaldırma sistemi** olduğu için. Bu sistem, bombalar ve ablukalarla değil, bürokrasi, arazi hırsızlığı, apartheid yasaları ve yerleşimcilerin durmaksızın uyguladığı şiddetle yürütülüyor.

Sürünen İlhak

Birleşmiş Milletler'in 1947 bölünme planına göre, Batı Şeria bir Arap devletinin parçası olacaktı — süreklilik gösteren bir Filistin toprağı. Bu vizyon asla gerçekleşmedi. Bugün var olan, ne yaşayabilir bir devlet ne de tutarlı bir bölge, aksine İsrail kontrolünün farklı seviyeleri altında parçalanmış ve küçülen bir Filistin enklavları takımadası. Bu tesadüf değil. Bu, on yıllardır devam eden, kalıcı bölgesel genişleme, Filistinlilerin kovulması ve toprakların ilhak edilmesi amacıyla tasarlanmış İsrail politikasının bir sonucudur.

İsrail hükümeti, Batı Şeria'yı fiilen üç tür bölgeye ayırdı:

- Fiilen İlhak Edilen Bölgeler** — Büyük ölçüde büyük İsrail yerleşimlerinin içinde ve çevresinde yer alan bu alanlar, İsrail'in tam sivil ve askeri kontrolü altındadır. Bunlar, İsrail altyapı ağına entegre edilmiş, İsrail belediye hizmetleri almış ve genellikle ordu yerine İsrail polisi tarafından devriye geziliyor. Bu bölgelerdeki yerleşimciler, tam yasal haklara, oy kullanma hakkına ve hareket özgürlüğüne sahip İsrail vatandaşlarıdır. Genellikle sadece birkaç yüz metre ötedeki Filistinli komşuları ise askeri yasa altında ve apartheid tarzı kısıtlamalarla yaşıyor.
- Aktif Etnik Temizlik Altındaki Bölgeler** — Filistin'in kırsal alanları, yıkım, kovulma ve kolonizasyon hedefi haline geliyor. Han el-Ahmar, Masafer Yatta ve Ein Samia gibi tüm köyler tekrar tekrar yıkım emirleriyle karşı karşıya kaldı. Filistin evleri düzenli olarak inşaat izni reddediliyor, yasa dışı ilan ediliyor ve İsrail sivil idaresi tarafından buldozerlerle yıkılıyor. Bu arada, İsrail yasalarına göre bile teknik olarak yasa dışı olan

İsrail karakolları, geriye dönük olarak yasallaştırılıyor ve yollara, suya ve elektriğe bağlanıyor. Su kaynakları yerleşimcilere yönlendirilirken, Filistin toplulukları su tankerlerine bağımlı hale geliyor. Giriş yolları Filistinlilere kapatılıyor ve “sadece İsraililere” işaretleniyor. Mera alanları ve zeytin bahçeleri el konuluyor veya erişilemez hale geliyor. Ordu tarafından genellikle desteklenen ya da görmezden gelinen yerleşimci şiddeti, Filistinlileri topraklarından kovmak için stratejik bir araç olarak kullanılıyor.

3. Filistin Yönetimi'nin Nominal Kontrolü Altındaki Bölgeler (Bölge A) — Oslo

Anlaşmaları'na göre tam Filistin sivil ve güvenlik kontrolü altında olması gereken bu bölgeler, İsrail kontrolündeki topraklarla çevrili getolaşmış enklavlardır. Giriş ve çıkış, İsrail kontrol noktalarına, kapanmalara ve sokağa çıkma yasaklarına tabidir. Filistinliler, Ramallah, Nablus ve Hebron gibi şehirler arasında İsrail askeri bariyerlerinden geçmeden özgürce hareket edemezler. Filistinlilerin kullanmasının yasak olduğu yollar, yerleşimleri birbirine bağlarken Filistin şehirlerini çevreliyor. Bölge A'da bile İsrail baskınları sıkça yaşanıyor. Filistin Yönetimi'nin bunları durdurma yetkisi yok. Güvenlik güçleri, işgal altında istikrarı sürdürmek ve Filistin direnişini bastırmak için fiilen taşeron olarak çalışıyor.

Bu kontrol matrisi, yavaş bir ilhaka eşdeğerdır. Tek bir yasa veya bildiriyle tanımlanmaz, yerleşim bloklarının, askeri bölgelerin, çevre yollarının ve bürokratik tahakküm araçlarının sürekli genişlemesiyle karakterizedir. Filistin varlığı güvencesiz ve geçici hale gelirken, İsraili yerleşimcilerin varlığı kalıcı ve sürekli genişleyen bir hale getiriliyor.

Batı Şeria'da bir “statüko” yok. Statüko hareket halindedir: tam İsrail kontrolüne ve egemen bir Filistin devletinin herhangi bir umudunun ortadan kaldırılmasına yönelik sinsi, hesaplı bir hareket. Her gün harita biraz değişiyor — bir tepe daha ele geçiriliyor, bir köy daha izole ediliyor, bir zeytin bahçesi daha yok ediliyor. Bu donmuş bir çatışma değil. Bu aktif bir kolonizasyon süreci.

Batı Şeria'da Seyahat: Günlük Rus Ruleti

Batı Şeria'daki Filistinliler için en sıradan yolculuk bile — okula, işe, hastaneye veya yakındaki bir köye — **ölümcül bir sınav** haline gelebilir. İsrail askeri kontrol noktaları ve yerleşimciler için çevre yolları, bölgeyi düzinelerce parçalanmış enklava ayırıyor. **10 dakikalık** bir yolculuk saatler sürebilir ya da hiç gerçekleşmeyebilir.

Seyahat bir **rus ruleti** çünkü:

- **Kontrol noktalarının öngörülemezliği:** Batı Şeria genelinde **500'den fazla sabit ve geçici kontrol noktası** dağılmış durumda. Bunlardan herhangi biri, dakika veya günler boyunca uyarı olmadan kapatılabilir. Askerler keyfi olarak yolcuları alıkoyabilir, araçları arayabilir veya neden belirtmeden geçişi reddedebilir.
- **Askeri kapanmalar:** Genellikle protestolara veya yerleşimci olaylarına yanıt olarak tüm bölgeler “kapalı askeri bölgeler” ilan edilir. Kapanmalar sırasında Filistinliler **evlerine hapsolür**, işe, okula veya tedaviye gidemezler.

- **Yerleşimci yolları ve araç kısıtlamaları:** Batı Şeria'daki birçok yol **sadece İsraili yerleşimciler için** ayrılmıştır. Filistinlilerin bunları kullanması yasaktır, daha uzun, kötü bakımlı ve sıkı denetlenen rotalara zorlanırlar. Araçlara el konulması ve cezalar yaygındır.
- **Keyfi tutuklamalar ve alıkoymalar:** Herhangi bir kontrol noktasında bir Filistinli, özellikle isimleri askeri veritabanında yer alıyorsa, **suçlama olmaksızın tutuklanabilir** — bu veritabanında **reşit olmayanlar, öğrenciler** veya **aktivistler** yer alabilir. Alıkoyma, genellikle yargılama olmadan günler veya aylar boyunca askeri hapishanede geçirilen zaman anlamına gelebilir.
- **Taciz ve aşağılama:** Askerler düzenli olarak Filistinlileri sözlü hakaretlere, müdahaleci aramalara ve saatlerce süren gecikmelere maruz bırakır. Bu tür muamele için yasal bir çözüm veya hesap verebilirlik yoktur.
- **Pusu ve ateş açma:** Belgelenmiş vakalarda, İsrail askerleri veya yerleşimciler **şüpheli görülen veya yeterince hızlı durmayan sürücülerin araçlarına ateş açtı**. Bunlar genellikle ölümle sonuçlanır ve soruşturmalar — eğer başlatılırsa — nadiren sonuç doğurur.
- **Yollardaki yerleşimci şiddeti:** Yerleşimciler düzenli olarak Filistin araçlarına taş atar, yolları cezasız bir şekilde engeller ve hatta araçlara ve yolculara saldırır. İsrail güçleri genellikle ya izler ya da yerleşimcileri korur.

Bu parçalanmış sistemde **hareket özgürlüğü yoktur**. Bir köyden diğerine seyahat etme yeteneği — hastaneye, aile ziyareti için, mal taşımak için — sürekli değişen bir **askeri emirler, yerleşimci saldırganlığı ve bürokratik kontrol** matrisine bağlıdır.

Bu sadece bir rahatsızlık değil; bu, normal hayatı imkânsız hale getirmek, toplulukları izole etmek ve Filistinlileri topraklarından kovmak için tasarlanmış **hesaplı bir boğma** sistemidir.

Kovulma Mekanizmaları: Yerleşimci Şiddeti

İşgal altındaki Batı Şeria'da zorunlu kovulma her zaman resmi bildirilerden veya doğrudan askeri emirlerden kaynaklanmaz. Daha sık olarak, İsrail yerleşimcileri tarafından düzenlenen yavaş, hesaplı bir korku kampanyası aracılığıyla ortaya çıkar — İsrail devletinin tüm makinesi tarafından hoşgörülen, korunan ve nihayetinde desteklenen bir kampanya. Bu şiddet rastgele değildir. Sistemattir, stratejiktir ve Filistinlileri topraklarından kovmayı amaçlar.

Süreç genellikle üç aşamada gelişir:

1. Gözdağı ve Özel Evlere Tecavüz

İlk aşama genellikle yerleşimcilerin davet edilmeden Filistin mülklerine girmesiyle başlar. Gündüz gelirler, bazen gruplar halinde, genellikle silahlı. Bir Filistin ailesinin evine girebilir ve kendi evleriymiş gibi oturma odasına yerleşebilirler. Mutfaktan yemek yer, aileye hakaret eder, ırkçı küfürler savurur, mobilyaları tahrip eder, pencereleri kırar, grafiti çizer veya yere işerler. Bu eylemler derinden aşağılayıcıdır — sadece mahremiyet ihlali değil, aynı zamanda tahakküm kurma ve korku aşılama amaçlı kasıtlı girişimlerdir.

Bu tür tecavüzler tekil olaylarla sınırlı değildir. Tekrarlanır ve hedeflidir, sakinlerin iradesini kırmayı amaçlar. Mesaj açıktır: “Bu artık senin toprağın değil.” Ve Filistinliler bilir ki, eğer direnirlerse, işgalcilere karşı koymaktan değil, “kışkırtma” veya yerleşimcilere “saldırı” suçlamasıyla tutuklanma, yaralanma veya daha kötüsüyle karşılaşma riski taşırlar.

2. Geçim Kaynaklarının Yok Edilmesi

Eğer gözdağı bir aileyi ayrılmaya zorlamazsa, yerleşimciler genellikle onların geçim kaynaklarına saldırarak tırmandırır. Asırlık zeytin ağaçlarını keserler — sadece gelir değil, aynı zamanda kültürel mirasın bir sembolü. Mahsulleri zehirler veya söker, sürüleri dağıtır, koyunları çalar veya keser. İsrail kontrolündeki su şebekesine erişimi olmayan kırsal alanlarda hayati olan su depoları ve sulama boruları tahrip edilir veya kurşunlarla delinir. Kuyular taş veya çimentoyla doldurulur.

Bu yıkım rasgele bir vandallık değildir. Tarımı imkânsız hale getirmek için bir taktiktir. Mahsul, hayvancılık ve su olmadan, Filistinli aileler hayatta kalmak için başka bir yere gitmek zorunda kalır. Amaç sadece zarar vermek değil, toprağı sakinlerinden temizlemektir.

3. Yıkım ve Kundaklama

Son olarak, Filistinliler hâlâ ayrılmayı reddettiğinde, yerleşimciler evlerin kendisini hedef alır. Bazen buldozerler ve ekskavatörler getirirler. Bazen evleri gece yakarlar, aileleri içeride hapseder veya hiçbir şey olmadan kaçmaya zorlarlar. Videolar ve görgü tanıklarının ifadeleri, yanan evleri, çalınan eşyaları ve kömüre dönmüş bütün köyleri belgeledi.

Bu yıkım genellikle net bir modeli takip eder: bir gün yangın veya yıkım, ertesi gün bir karakolun genişlemesi. Arazi temizlendiğinde, yerleşimciler içeri girer — karavanlar, çitler ve sinagoglar kurarlar. Bu yasadışı karakollar daha sonra yollara, elektriğe ve suya bağlanır. Hızla “normalleştirilir”, İsrail ordusu tarafından korunur ve nihayetinde İsrail hükümeti tarafından geriye dönük olarak yasallaştırılır.

Cezasızlık ve Baskı

Bu aşamaların her birinde — evlere tecavüz, geçim kaynaklarının yok edilmesi, yıkım — Filistinlilere mesaj aynıdır: Git ya da yok ol.

Ve her durumda **cezasızlık garantilidir. Filistin Yönetimi** bu bölgelerde yetkiye sahip değildir ve İsrail misillemesinden korkarak yerleşimcilerle yüzleşmeye cesaret edemez. **İsrail polisi ve ordusu** düzenli olarak göz yumar — ta ki Filistinliler direnene kadar. Bu durumda tepki hızlıdır: tutuklamalar, dayaklar, gerçek mermiler, askeri baskınlar. Direniş suç sayılırken, yerleşimci şiddeti haklı çıkarılır veya inkâr edilir. Kurbanların adalet aramak için hiçbir imkânı yoktur.

Ortaya çıkan, yerleşimciler için kanunsuzluk rejimi ve Filistinlilere karşı hukuki bir savaş — cezasızlık ve baskının ikili bir sistemidir. Yerleşimciler, İsrail hükümetinin henüz açıkça yapamadığını yapmak için ilhakin öncüsü olarak hizmet eder: Filistinlileri topraklarından zorla çıkarmak.

Bu kendiliğinden veya organik değil. Bu bir politika. Bir yöntem. Sivil kişiler tarafından uygulanan, devlet tarafından onaylanan ve ordu tarafından desteklenen bir kovulma stratejisi.

Silah Olarak Su

Yaşamın en temel ihtiyacı olan su, Batı Şeria'da bir tahakküm aracı haline geldi. Taktikler zamanla değişse de strateji aynı kaldı: Filistin varlığını sürdürülemez kılmak. Suyun savaş silahı olarak kullanımı — bir zamanlar açık ve biyolojik, şimdi yapısal ve altyapısal — İsrail işgal rejiminin temel taşıdır.

Tarihsel Paralellikler: Zehirden Kontrole

Nakba'nın ilk günlerinde, İsrail milisleri ve bilim insanları Filistinli sivillere karşı biyolojik savaş planladı ve bazen uyguladı. En kötü şöhretli vakalardan biri, mültecilerin geri dönmesini önlemek için Filistin köylerinde kuyuların **tifo bakterileriyle** zehirlenmesiydi. Bu bir mit veya antisemitik bir "kan iftirası" değil — iyi belgelenmiş bir tarihsel gerçek. İsrail arşivleri, **1948'de Akka ve 'Ayn Karim köyünde** su kaynaklarının kasıtlı olarak kirletildiği olaylar da dahil olmak üzere bu operasyonları doğruluyor.

Bu eylemin korkunçluğu, Yahudi tarihindeki yankısıyla büyür: **Anne Frank**, diğer birçok kişi gibi, gaz odasında değil, Bergen-Belsen'de **tifo** hastalığından, suyla bulaşan bir hastalıktan öldü. Holokost mağurlarını temsil ettiğini iddia eden bir devletin, başka bir halka karşı benzer taktikleri kullanması, tarihin grotesk bir ironisidir.

Modern Taktikler: Vandallık ve Hırsızlık

Bugün strateji biyolojik savaştan altyapısal sabotaj ve hırsızlığa kaydı. Yerleşimciler — genellikle cezasız bir şekilde ve bazen askeri koruma altında — **Filistin su sistemlerini** tüm Batı Şeria'da tahrip ediyor:

- Toplumsal su depolarında **yüzerler**, rezervleri kirletirler.
- **Sulama borularını yok ederler** ve kaynaklara erişim yollarını kapatırlar.
- **Çatılardaki su tanklarına ateş ederler**, yaz sıcaklığında binlerce litre kaybına neden olurlar.
- **Kuyuları taş, beton veya çöple doldururlar**, kullanılamaz hale getirirler.

Temmuz 2025'te, yerleşimciler **Ein Samia yakınındaki 30'dan fazla Filistin köyünün su kaynağını yeniden yönlendirdi** — kritik ihtiyaçları karşılamak için değil, yakındaki bir yerleşimde **özel bir havuzu doldurmak** için. Tüm topluluklar tek tatlı su kaynaklarını kaybederken, yerleşimciler lüks içinde yüzüyordu. Bu ihmal değil; bu bir üstünlük beyanıdır.

Kurumsal Kontrol: Mekorot ve Askeri Emirler

Yerleşimci vandalizmi, İsrail devletinin su kaynakları üzerindeki daha geniş kontrol sistemi içinde — ve bu sistem tarafından mümkün kılınarak — gerçekleşir. Bu rejim, 1967'de işgalin başlamasından birkaç hafta sonra yayınlanan **Askeri Emir 158'e** dayanır. Bu emir,

Filistinlilerin yeni su tesisatları veya onarımlar için izin almasını gerektirir. Bu izinler neredeyse hiç verilmez.

İsrail, Batı Şeria'nın su kaynaklarının yaklaşık %80-85'ini kontrol eder, bu ana akiferler, kaynaklar ve kuyuları içerir. Ulusal su şirketi **Mekorot** dağıtımı denetler. Sonuç çarpıcı bir eşitsizliktir:

- Çekilen suyun **%52'si** İsrail'in kendisine gider.
- **%32'si** uluslararası hukuka göre yasadışı olan yerleşimlere gider.
- Sadece **%16'sı** Batı Şeria'daki **milyonlarca Filistinli** için kalır.

Yerleşimler yemyeşil çimlere, sulanan çiftliklere ve yüzme havuzlarına sahiptir. Bu arada, Filistin köyleri suyu karneye bağlar, bazen **kişi başı günde sadece 20-50 litre** alır — bu, **Dünya Sağlık Örgütü'nün önerdiği minimum 100 litrenin** çok altındadır.

Akifer Soygunu ve Ekosid

En kritik su kaynaklarından biri, Batı Şeria ve İsrail boyunca uzanan **Dağ Akiferidir**. İsrail'in derin sondajları — Filistinlilere yasaklanmış ileri teknolojiler kullanarak — akiferin sürdürülebilir bir şekilde sağlayabileceğinden çok daha fazlasını çıkarır. Bu aşırı sömürü, özellikle **Ürdün Vadisi'nde** birçok **Filistin kuyusunun** kurummasına veya tuzlanmasına neden oldu.

Al-Auja ve **Bardala** gibi köylerde geleneksel tarım neredeyse imkânsız hale geldi. Bir zamanlar gelişen tarlalar terk edildi ve çobanlar susuzluk nedeniyle hayvanlarını satmak zorunda kaldı. Toprak kendisi ölüyor — bu sadece apartheid değil, **ekosiddir**.

Yağmurun Suç Sayılması

Gökyüzü bile özgür değil. Filistin kırsal topluluklarında yüzyıllardır uygulanan **yağmur suyu toplama**, sıklıkla suç sayılır. İzin almadan sarnıç inşa eden veya yağmur suyu toplayan Filistinliler **yıkım emirleri**, para cezaları veya müsaderelele karşı karşıya kalır. İsrail makamları, "yetkisiz" sayılan alanlarda düzinelerce sarnıcı yok etti. Öne çıkan bir vakada, askerler bir Bedevi köyünde **yağmur suyu sarnıçlarının duvarlarını deldi**, toplanan suyun kuma akmasına izin verdi.

Su Güçtür

Suyun bu askerileştirilmesi kıtlıkla ilgili değil — güçle ilgilidir. İsrail'in paylaşmak için fazlasıyla suyu var. Filistinlilere reddedilen şey sadece H₂O değil, **haysiyet, sürdürülebilirlik ve kendi topraklarında kalma hakkıdır**. Suyu kontrol aracı ve tahakküm sembolüne dönüştürerek, işgal günlük hayatı bitkin düşüren, aşağılayıcı bir hayatta kalma mücadelesine çevirir.

Bu çevresel kötü yönetim değil. Bu stratejik yoksun bırakma — borular ve pompalar aracılığıyla yürütülen bir savaş, gereksiz görülenleri hayatı dayanılmaz kılmak amacıyla.

Ekolojik Dönüşüm

İsraililer genellikle toprakla derin atasal bağlar iddia eder, İncil retoriğine atıfta bulunur ve kendilerini “geri dönen yerliler” olarak sunar. Ancak ekolojik ayak izleri farklı bir hikâye anlatır — sadece insanları değil, doğanın kendisini de zorla yerinden etme hikâyesi. Manzara, otantik bir çevresel kökleşme yerine, kolonyal yerleşimci ideolojisini yansıtmak için zorla dönüştürülür. Ağaçlar bile yalana karşı tanıklık eder.

Yerli Yaşamın Kökünden Sökülmesi

Yüzyıllar boyunca Filistin köyleri, yerel iklim ve araziye derinden uyum sağlamış tarımla kendilerini sürdürdü. Bazıları bin yıldan eski olan zeytin ağaçları, süreklilik ve kültürün yaşayan arşivleri olarak duruyordu. Narenciye bahçeleri, incir ağaçları, nar bahçeleri ve teraslı tepeler, insan yaşamı ile Akdeniz ekosistemi arasındaki hassas uyumu temsil ediyordu.

Ancak Nakba'nın ardından ve devam eden arazi hırsızlığıyla, bu yerli ağaçlar **tam anlamıyla kökünden sökülüyor**. Bazı durumlarda, kaldırma stratejik: zeytin bahçeleri yerleşimler veya askeri bölgeler için araziyi boşaltmak için yok ediliyor. Diğer durumlarda, **etnik temizliğin kanıtlarını gizlemek** için siliniyor, yıkılan Filistin evlerinin kalıntıları bir orman cephesiyle maskeleniyor. İsrail devleti ve **Yahudi Ulusal Fonu (JNF)** gibi kurumlar, yerli türlerle değil, **Avrupa çamlarıyla** — hızlı büyüyen, kısır ve bölgeye yabancı — büyük ölçekli ağaçlandırma kampanyaları yürüttü.

Ekolojik Kolonyalizm

Bu çamlar meyve vermez. Yerel gıda sistemlerini, yaban hayatını veya biyolojik çeşitliliği destekleyemezler. Daha kötüsü, düşen reçine ve iğneler nedeniyle **toprağı asitleştirirler**, yerli bitkileri destekleyen hassas besin dengesini bozarlar. Bir zamanlar verimli olan toprak, tarım için düşman haline gelir — otlar, sebzeler ve zeytin, keçiboynuzu ve badem gibi yerli ağaçlar kök salamaz.

Bu sadece kötü çevresel politika değil; bu **ekolojik kolonyalizm** — yerel bilgi veya sürdürülebilirlikten kopuk bir Avrupa idealini yansıtmak için manzarayı yeniden şekillendirme. Filistinlilerin yaşamı beslediği yerde, İsrail politikası kısırlığı dayatır. Manzaranın bir zamanlar yiyecek ve anlam sunduğu yerde, şimdi yangınlık sunar.

Doğanın Direnişi

Ama doğa bile direniyor. Avrupa çamlarının monokültürü **son derece yanıcıdır**. Reçineli iğneler, kuru dallar ve yoğun büyüme desenleri, yangın için ideal koşulları yaratır. Her yaz, **orman yangınları bu yapay ormanları harap eder**, sadece çevredeki yerleşimleri değil, tüm bölgeyi tehdit eder. Yangınlar sıklıkla **kasabaların ve karakolların kitlesel tahliyesine** yol açar, gökyüzünü dumanla boğar ve geniş alanları yanmış ve kullanılamaz halde bırakır.

Bu ekolojik felaketler, İsrail'in çevresel dönüşümünün sürdürülemez temellerini açığa çıkarır. Duvarlar ve kontrol noktaları gibi ağaçlar da bir halkı silmek için tasarlanmıştır —

ancak bunu yaparken yeni kırılmanlık türleri yaratır. Alevler, yerleşimciyi devletten ayırmaz. Efsaneyi ormanla birlikte yutar.

Uluslararası Yardım

Yangınlar kontrolden çıktığında — **Karmel Dağı (2010)**, **Kudüs tepeleri (2021)** ve **Celile (2023)**'te olduğu gibi — İsrail genellikle **uluslararası yardım ister**. Gazze'yi abluka altında tutan ve Filistin topraklarını pişmanlık duymadan ilhak eden aynı devlet, **yangın söndürme uçakları, ekipman ve yardım için yabancı hükümetlere yalvarır**. İroni açıktır: toprağı sakatlayan ve halkını kovan aynı politika, **devletin kendi dayanıklılığını da baltalar**.

Yanmış Toprak Politikası

Yerli ekolojiyi yabancı, kırılman ekosistemlerle değiştirmek, tüm Siyonist projenin bir metaforudur: direnen bir toprağı, direnen bir halka ve sonsuza dek bastırılmayacak doğal bir düzene aşılmanmaya çalışan kolonyal bir yerleşimci ideolojisi. Ağaçlar sadece sessiz tanıklar değildir. Onlar kurbandır — ve bazen savaşçılardır.

Uluslararası Hukuk Açısından Sonuçlar

İşgal altındaki Filistin topraklarındaki durum sadece ahlaki olarak savunulamaz değil — **yasal olarak suçtur**. Uluslararası insancıl hukuk, uluslararası insan hakları hukuku ve bağlayıcı sözleşmelerin yerleşik ilkelerine göre, İsrail'in Batı Şeria ve Doğı Kudüs'teki eylemleri, çoğı **savaş suçu ve insanlığı karşı suç** seviyesine ulaşan **bir dizi ciddi ihlali** oluşturur.

1. Yasadışı Nüfus Transferi

1949 Cenevre Sözleşmesi Dördüncü Maddesi, Madde 49(6), işgalci bir gücün **kendi sivil nüfusunun bir kısmını işgal edilmiş bölgeye transfer etmesini** açıkça yasaklar. Batı Şeria ve Doğı Kudüs'teki, 700.000'den fazla yerleşimciye ev sahipliğı yapan İsrail yerleşimleri, bu hükmün doğrudan ihlalidir. Bu yerleşimler sadece "tartışmalı mahalleler" değil — **işgal edilmiş toprakların sistematik kolonizasyonudur**, İkinci Dünya Savaşı sonrası uluslararası hukukun en temel normlarından birine aykırıdır.

2. Uluslararası Adalet Divanı'nın Danışman Görüşü (2024)

2024'te, Uluslararası Adalet Divanı (ICJ), Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'na bağlayıcı bir danışman görüş yayınladı ve şunları doğruladı:

- Batı Şeria ve Doğı Kudüs'teki İsrail yerleşimleri uluslararası hukuka aykırıdır;
- Tüm yerleşimciler geri çekilmelidir;
- İsrail, uzun süreli işgal, arazi müsadereci, kaynak sömürüsü ve insan hakları ihlalleri için Filistin halkına tazminat ödemekle yükümlüdür.

ICJ, ayrıca **üçüncü devletlerin İsrail politikaları tarafından yaratılan yasadışı durumu tanımama ve yardım etmeme konusunda yasal bir yükümlülüğü olduğunu** yineledi. Başka bir deyişle, ticaret, silah satışı veya diplomatik koruma yoluyla suç ortaklığı, kendi başına uluslararası hukukun bir ihlalidir.

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu, bu görüşü **ezici bir çoğunlukla** kabul etti ve uluslararası teamül hukukuna göre **önemli yasal ağırlık** kazandırdı. Danışman görüşler kendi başlarına icra edilebilir olmasa da, **uluslararası yasal konsensüsü kodlar** ve mevcut anlaşmalara göre devletlerin sorumluluklarını doğrular.

3. Doğal Kaynakların Yasadışı Sömürüsü

1907 Lahey Kuralları (Madde 55-56) ve Cenevre Dördüncü Sözleşmesi'ne göre, işgalci bir güç **geçici bir yönetici** olarak hareket etmeli ve işgal edilmiş bölgenin **doğal kaynaklarını kalıcı olarak sömürmesi veya tüketmesi** yasaklanmıştır.

İsrail'in uygulamaları — Mekorot aracılığıyla Batı Şeria suyunun tekelleştirilmesinden, Filistinlilerin akiferlere erişiminin kısıtlanmasına, kaynakların sadece yerleşimciler için kullanılmasına yönlendirilmesine kadar — **sistemik yağma** oluşturur. Suyun reddedilmesi ve tarım sistemlerinin yok edilmesi, **Uluslararası Ceza Mahkemesi'nin Roma Statüsü (Madde 8(2)(b)(xvi))** uyarınca bir savaş suçu olan **yağmacılığa** eşdeğerdır.

4. Zorla Yerinden Etme ve Ev Yıkımları

Uluslararası insancıl hukuk, acil güvenlik veya insani nedenler dışında ve sadece geçici olarak **zorla yerinden etmeyi** yasaklar. **Roma Statüsü (Madde 7(1)(d))**, **"nüfusun sürülmesi veya zorla yerinden edilmesi"**ni, geniş çaplı veya sistematik bir saldırının parçası olarak işlendiğinde **insanlığa karşı suç** olarak sınıflandırır.

Şeyh Cerrah gibi bölgelerde düzenli ev yıkımları, tahliye emirleri ve Masafer Yatta gibi bölgelerde zorla yerinden etmeler — genellikle yerleşimlerin genişletilmesi veya askeri bölgelerin ilanı için — **bu tanıma açıkça uyar.**

5. İnsanlığa Karşı Suç Olarak Apartheid

Belki de İsrail rejiminin Batı Şeria'daki en yıkıcı yasal sınıflandırması **apartheid**dir — **kurumsallaşmış ırksal tahakküm** sistemi. Filistinliler ve İsrailli yerleşimciler, **tamamen ayrılmış iki yasal sistem** altında yaşar:

- **Filistinliler, İsrail askeri yasası** tarafından yönetilir, askeri mahkemelerde yargılanır, hareket özgürlüğünden yoksun bırakılır ve toplu cezalara maruz kalır.
- **Yerleşimciler**, genellikle sadece birkaç metre ötede, **İsrail sivil yasası** tarafından yönetilir, tam haklara ve korumalara sahiptir ve neredeyse tam bir cezasızlıkla hareket eder.

Bu ikili yasal rejim, sistematik arazi hırsızlığı, ayrımcılık ve siyasi hakların bastırılmasıyla birleştiğinde, aşağıdaki maddelere göre **apartheidin yasal tanımını** karşılar:

- **Apartheid Suçunun Bastırılması ve Cezalandırılmasına İlişkin Uluslararası Sözleşme (1973);**
- **ICC Roma Statüsü (Madde 7(2)(h));**
- **Ve ırk ayrımcılığını ve tahakkümü yasaklayan uluslararası teamül hukuku.**

Apartheid sadece siyasi bir suçlama değil — **insanlığa karşı bir suçtur** ve bunu tasarlayan, uygulayan veya destekleyenler **uluslararası kovuşturmaya** tabi olabilir.

Uluslararası Toplumun Yükümlülükleri

İsrail'in Batı Şeria işgali sadece çözülmemiş bir siyasi anlaşmazlık değil. Bu, **şiddet yoluyla sürdürülen, ayrımcı yasalar ağıyla mümkün kılınan ve uluslararası hukukun temel ilkelerinin ihlalleriyle desteklenen bir suç teşebbüsüdür**. Yasal çerçeveler açıktır: olanlar yasadışıdır ve dünya, **sadece kınamakla değil, harekete geçmekle yükümlüdür**.

Bu şunları içerir:

- **Birleşmiş Milletler kararlarını** uygulamak;
- **Uluslararası soruşturmaları ve kovuşturmaları** desteklemek;
- İşgalci güce **askeri, ekonomik ve diplomatik desteği** sona erdirmek;
- Ve Filistin halkı için **adalet ve tazminat** sağlamak.

Uluslararası hukuk, ancak uygulanırsa anlam taşır. Ve Filistin'de uygulanması çoktan gecikmiştir.

Uluslararası Suç Ortaklığı ve Uygulama Başarısızlıkları

Filistinlilerin adalet, haysiyet ve kendi kaderini tayin mücadelesi genellikle yerel veya bölgesel bir çatışma olarak tasvir edilir. Ama aslında bu, daha geniş bir tarihsel yayın parçasıdır — 17. ve 18. yüzyıl Avrupa'sında **Aydınlanma'nın mutlak monarşiye karşı mücadelesini** yansıtır. O zamanlar, tıpkı şimdi olduğu gibi, egemen güç **ilahi bir yetki** iddia ederek hükmetti, mülksüzleştirdi ve hatta kimin yaşayacağına ve kimin öleceğine karar verdi. O zamanlar Tanrı'nın iradesine atıfta bulunan krallardı; şimdi ise bir halkın kolonizasyonunu ve boyun eğdirilmesini haklı çıkarmak için ilahi hakka atıfta bulunan bir devlet.

Bir zamanlar **kralların ilahi hakkı** olarak adlandırılan şey, **yerleşimcilerin ilahi hakkı** haline geldi. Ancak, büyük ölçüde tarihin törensel kalıntılarına dönüşen Avrupa monarşilerinin aksine, İsrail'in Filistin üzerindeki rejimi, bu tür istismarları önlemek için oluşturulan kurumlar tarafından sorumluluktan izole edilmiş **kontROLSÜZ üstünlüğün bir anakronizmi** olarak kalır.

Güvenlik Konseyi'nin Felci

BM Şartı Madde 94'e göre, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi (UNSC), Uluslararası Adalet Divanı (ICJ) kararlarını uygulamaktan birincil sorumludur. Ancak, ICJ'nin 2024 danışman görüşünde İsrail yerleşimlerinin yasadışı olduğunu ve kaldırılması gerektiğini

belirttiğinde, Güvenlik Konseyi hiçbir şey yapmadı. Neden? Çünkü **Amerika Birleşik Devletleri** — daimi bir üye — veto hakkını kullanarak **İsrail'i tüm sonuçlardan koruyor**.

On yıllardır ABD, İsrail'in uluslararası hukuku ihlallerini kınayan **düzinelerce kararı veto etti**, yaptırımlar, ateşkes veya bağımsız soruşturma çağrılarını engelledi. Bu ilkesel diplomasi değil — **adaletin sistematik engellenmesidir**. Vetolarıyla Washington, Güvenlik Konseyi'ni **Filistin haklarının mezarlığına** dönüştürdü.

Avrupa İkiyüzlülüğü: Almanya ve AB

ABD Güvenlik Konseyi'nde savunma oynarken, **Almanya ve diğer Avrupa Birliği üyesi devletler** daha incelikli oynuyor. Nazi geçmişiyle perili olan Almanya, İsrail'e koşulsuz desteği **devlet dogması** haline getirdi, bu destek **uluslararası insan hakları anlaşmaları** ve **Soykırım Sözleşmesi** altındaki yasal yükümlülükleriyle çeliştiğinde bile. İsrail Gazze'yi aç bırakırken ve Batı Şeria'da Filistinlileri kovar, Almanya silah, para ve diplomatik koruma sağlıyor — AB düzeyinde **yaptırımları veya ticaret kısıtlamalarını engellemek** için perde arkasında çalışıyor.

Bu, **uluslararası hukuku kendi içinde bir apartheid sistemine** dönüştürdü; burada uygulama suçun ciddiyetine değil, suçlunun kimliğine bağlıdır. **Rusya, İran veya Myanmar** tarafından işlense **kınama, yaptırım veya kovuşturma** getirecek aynı eylemler, İsrail tarafından işlendiğinde **kutsallaştırılır**. Mesaj açıktır: **bazı hayatlar diğerlerinden daha değerlidir** ve bazı devletler hukukun üzerindedir.

Küresel Meşruiyet Krizi

Bu ikiyüzlülük, sadece Filistinliler için değil, **uluslararası sistemin kendi güvenilirliği** için de yıkıcı sonuçlar doğurur. **Roma Statüsü'nün** seçici olarak uygulanmasının anlamı nedir? **BM kararları** bazı devletlere uygulanıp diğerlerine uygulanmadığında ne ağırlığı vardır? Soykırım veya apartheid kurbanları, **en güçlü ulusların adaleti açıkça baltaladığı** bir durumda ne umut besleyebilir?

Bu sadece suç ortaklığı değil — bu **işbirliği**. Sonuçları engelleyerek, bu hükümetler tarafsız gözlemciler değil, **suçun aktif ortaklarıdır**.

İlahi İstisnacılık Efsanesinin Sonu

"Tanrı'nın seçilmiş halkı yanlış yapamaz" fikrini sona erdirmenin zamanı geldi — kolonizasyonu, kitlesel kovulmayı ve apartheid'i haklı çıkarmak için **silahlandırılmış** bir efsane. Tarihi, dini veya kimliği ne olursa olsun hiçbir devlet, uluslararası hukuku ihlal etme, bir halkı mülksüzleştirme veya eylemlerinin sonuçlarından muaf olma hakkına sahip değildir.

"Bir daha asla" vaadi evrensel olmalıydı. Sadece Yahudiler için değil, **hiç kimse için bir daha asla** — asla. Bu vaat, **baskıyı önlemek** yerine **baskıyı haklı çıkarmak** için kullanıldığında boş bir sese dönüşür.

Seküler ve Adil Bir Küresel Düzene Doğru

Şimdi ihtiyaç duyulan şey daha fazla retorik değil, **seküler, kurallara dayalı bir uluslararası düzendir**; burada **uluslararası hukuk herkese eşit olarak uygulanır** — müttefikler, İsrail, kolonyal yerleşimci rejimler dahil. Ancak hukuk korkusuzca ve taraf tutmadan uygulandığında adalet bir slogandan fazlası olabilir.

Dünya Ruanda'da, Bosna'da, Myanmar'da ve şimdi Filistin'de çok uzun süre izledi. Her seferinde uluslararası hukuk kurumları test edilir. Her seferinde başarısızlıkları kurbanların kanıyla yazılır.

Tarih sessizliği affetmeyecek. Çifte standartları mazur görmeyecek. Diplomasi kılığına girmiş ilahi istisnacılığı hoş görmeyecek.

Harekete geçme zamanı şimdi — sadece Filistin için değil, uluslararası hukukun geleceği için.

İki Devletli Çözüm Yanılsaması

Gazze'deki soykırım ikinci yılına girerken, dünya çapındaki birçok hükümet itibarlarını sembolik jestlerle kurtarmaya çalıştı — en dikkat çekici olanı, **Eylül'deki BM zirvesinde Filistin Devleti'ni tanıma** çağrısının yenilenmesiydi. Ancak, bu felaket şiddeti karşısında geç kalmış tanıma, ciddi bir adalet eylemi değil — **gaslighting**dir, uluslararası eylemsizliği boş beyanlarla maskeleyen bir yoldur.

İki devletli çözüm fikri çoktan ölmüştü. Şimdi, **barışa giden bir yol olarak değil, İsrail'in nihai yıkım eylemlerini tamamlamasına izin vermek için bir sis perdesi olarak** yeniden canlandırılıyor.

Şartlı Tanıma

Birkaç devlet Filistin'i tanımaya istekli olduğunu ifade etti — ama **sadece iğrenç koşullarla**:

- **Fransa, Filistinlilerin silahsızlanmasını** talep etti, yani kuşatılmış, aç bırakılmış ve bombalanmış bir halkın **son direniş araçlarını terk etmesini** istedi, İsrail ablukasına ve yasadışı işgaline devam ederken.
- **Birleşik Krallık**, tanımayı **İsrail'in soykırım saldırısının devamına** bağladı — tanımanın "İsrail'in kendini savunma hakkını desteklemesi" gerektiğini iddia ederek, bu "savunma" **kitlesel açlık, zorla yerinden etme ve askeri işgal** şeklinde olsa bile.

Bu tanıma değil; **zorla teslim olma teklifidir**. Filistinlilerin boyun eğmesini, parçalanmasını ve yok edilmesini kağıt üzerinde tanıma bedeli olarak kabul etmesini gerektirir — diplomasinin zalim bir parodisi.

Bu arada İsrail, bu devletleri "**terörizmi ödüllendirmekle**" suçlayarak saldırıyor. Ama bu **kazanın tencereyi karayla suçlamasıdır**.

İsrail Devleti'nin Terörist Kökenleri

Eğer terörizm kınanacaksa, İsrail'in kuruluşu da dahil edilmelidir. **Siyonist paramiliter gruplar** Irgun, Lehi ("Stern Çetesi") ve Haganah — **hepsi İsrail Savunma Kuvvetleri'nin (IDF) öncülleri** — İngiliz mandası döneminde bir dizi şiddetli saldırı gerçekleştirdi:

- **Kral David Oteli bombalaması** (1946) 91 kişinin hayatını aldı.
- **BM elçisi Folke Bernadotte'nin öldürülmesi** (1948) Lehi tarafından barış çabalarını bozmak için yapıldı.
- **Roma'daki İngiliz Büyükelçiliği** 1946'da bombalandı.
- Sayısız **köprü, pazar ve Arap köyü** saldırıya uğradı ve yok edildi.

Günümüz standartlarına göre bu eylemler açıkça **terörizm** olarak sınıflandırılırdı. Ancak İsrail bu şiddetten doğduğunda, izole edilmedi veya yaptırım uygulanmadı — **Batı tarafından kucaklandı**.

Mesaj açıktır: **İsrail şiddet kullandığında bu kahramanlıktır**; Filistinliler direndiğinde bu terörizmdir. Bu çifte standart, uluslararası söylemi tanımlamaya devam ediyor.

Dünya Konuşurken Gerçeklerin Yaratılması

Dünya liderleri sembolik tanımayı tartışırken, **İsrail sahada gerçekler yaratmaya devam ediyor**:

- **Batı Şeria ve Doğu Kudüs'teki yasadışı yerleşimler** büyümeye devam ediyor. Tanıma, bunları **sihirli bir şekilde ortadan kaldırmayacak** veya çalınan toprakları geri getirmeyecek.
- **Gazze'de, konuşurken insanlar ölüyor. IPC** (Entegre Gıda Güvenliği Faz Sınıflandırması), **5. fazda felaketle sonuçlanan, geri döndürülemez bir açlık** ilan etti. Bebekler, yaşlılar ve hastalar **yiyecek eksikliğinden değil, kasıtlı olarak mahrum bırakıldıkları için** ölüyor.

Yiyeceğe erişim aniden geri gelse bile — ki öyle değil — **hasar geri döndürülemez**:

- **Besinlerden yoksun bırakılan çocukların beyinleri, tam olarak asla gelişmeyecek**, ömür boyu bilişsel bozukluklara yol açacak.
- **Okullar ve üniversiteler**, sistematik olarak bombalandı ve tüm bir neslin eğitime erişimi yok edildi.
- **Psikolojik travmalar**, yetimlik ve kitlesel uzuv kesilmeleri, modern tarihte görülmemiş bir acı mirası yarattı. **Gazze, dünyada en fazla ampute çocuğa sahip** — kimse sahip olmaması gereken iğrenç bir rekor.

Filistinlilerin **bunun karşısında silahsızlanmasını** önermek bir barış önerisi değil — bir **intihar paktıdır**. Yeryüzünde hiçbir halk, sistematik olarak aç bırakılırken, bombalanırken ve yok edilirken silahlarını bırakmayı kabul etmez.

Tanıma Kolonizasyonu Durdurmaz

Devlet statüsü de korumayı garanti etmez. **Suriye**, İsrail'in **Golan Tepeleri'ni ele geçirdiği ve sonradan ilhak ettiği** bir devlet olarak tanınıyordu. **Lübnan** ve **İran**, İsrail hava

saldırıları, suikastlar ve sabotajların hedefi oldu. **Tanırma, saldırıgan tam bir cezasızlıkla hareket ettiğinde asla saldırıyı durdurmadı.**

Gazze ve Batı Şeria'nın iki ayrı mesele olduğunu iddia etmek, konunun özünü tamamen kaçırmaktır. Bunlar **aynı savaşı iki cephesidir — Filistin halkını yok etme savaşı:**

- **Gazze, açlık ve bombalamalar yoluyla yok olmayla** karşı karşıya.
- **Batı Şeria, yerleşimci şiddeti, su hırsızlığı, askeri işgal ve sürünen ilhakla** boğuluyor.

Her ikisi de **ortadan kaldırma** için koordine edilmiş bir stratejinin parçasıdır.

Üstünlük Altında Birlikte Var Olma Mümkün Değildir

Dünya, Filistinlilerin şu kişilerle yan yana yaşamasını nasıl bekleyebilir:

- **Onların imhasını açıkça çağırınlar;**
- **Çocuklarını öldürenler;**
- **Sularını çalanlar;**
- **Ve onların harabeleri üzerine evler inşa edenler?**

Eğer silahsızlanma gerekiyorsa, bu **İsrail**'le başlamalıdır — nükleer silahlara sahip işgalci güç ve bu apartheid rejiminin mimarı. Eğer yerleşimciler, kovdukları insanların varlığında kendilerini "güvensiz" hissediyorlarsa, **geldikleri ülkelere geri dönebilirler.**

Fabrike Edilmiş Bir Tarih

Siyonist kolonizasyondan önce, **Yahudiler, Hristiyanlar ve Müslümanlar, Osmanlı İmparatorluğu** altında yüzyıllarca bir arada yaşadılar. Bu kırılğan birlikte varoluş, Filistinliler tarafından değil, zaten yerleşilmiş bir toprak üzerinde Yahudi devleti kurmayı amaçlayan **siyasi Siyonizm** ideolojisi tarafından **yok edildi.**

1933'te, Siyonist hareket, ekonomik işbirliği karşılığında binlerce Alman Yahudisinin Filistin'e göçünü kolaylaştıran **Haavara Anlaşması'nı Nazi Almanyası** ile imzaladı — Avrupa'daki Yahudi antifaşist direnişine bir ihanet.

Demografik dönüşüm organik değildi:

- **1917:** Filistin'in ~%95'i Arapça konuşuyordu; **<%1 İbranice konuşuyordu.**
- **1922:** ~%6 İbranice konuşuyordu.
- **1931:** ~%12.
- **1947:** ~%31.

Bu bir "geri dönüş" değildi — bu bir **kolonyal yerleşimci dönüşümüydü.**

İsraili yorumcu **Avi Grinberg**'in X'te kasvetle belirttiği gibi:

"Birleşik Krallık: Eylül'de Filistin devletini tanıyacağız." "Güzel. Eylül'de, Tanrı izin verirse, tanıyacak bir şey kalmayacak."

Bu, izlediğimiz yol. Ve dünya şimdi harekete geçmezse — sadece sözlerle değil, **sonuçlarla** — bu kehanet gerçek olabilir.

Sonuç: Tarafsızlık Zamanı Bitti

Dünya “**Bir daha asla**” dedi. Bu, evrensel bir vaat olmalıydı — sadece bir soykırımın kurbanları için değil, her yerdeki tüm halklar için, her zaman. Bu vaat, şimdi Gazze’nin enkazı ve Batı Şeria’nın yıkılan köyleri altında harabeye dönmüş durumda.

Kanıtlar reddedilemez. Filistin’de olanlar bir “çatışma” değil. Bir “anlaşmazlık” değil. Bu, bir halkı yok etmek için kasıtlı, sistematik bir girişimdir — açlık, kovulma, bombalamalar, ekolojik yıkım ve apartheid yasaları yoluyla. Gazze aç bırakılıyor. Batı Şeria, köy köy parçalanıyor. Birlikte, kolonizasyon ve yok etme projesini oluşturluyorlar.

Uluslararası hukuk açıktır. ICJ kararını verdi. Sözleşmeler yazıldı. Anlaşmalar bağlayıcıdır. Eksik olan bilgi değil — **iradedir**. Ve bu başarısızlık, **BM Güvenlik Konseyi’nde, ABD vetosu** tarafından felce uğratılmış, İsrail’i sorumluluktan koruyan ve suçlarını mümkün kılan hiçbir yerde daha belirgin değildir.

Ama hâlâ bir yol var.

BM Genel Kurul Kararı 377 (“Barış için Birleşme”) uyarınca, Güvenlik Konseyi daimi bir üyenin vetosu nedeniyle harekete geçemediğinde, Genel Kurul bu felci **aşmak için yasal yetkiye** sahiptir. Olağanüstü bir oturum çağırabilir ve **toplu eylem önerebilir — güç kullanımı dahil** — barışı yeniden sağlamak ve uluslararası hukukun ciddi ihlalleriyle karşı karşıya olan nüfusu korumak için.

Genel Kurul **şimdi** bu yetkiyi kullanmalıdır.

Şunları yapmalıdır:

- **Bir soykırımın gerçekleştiğini tanımalı;**
- **Batı Şeria’daki apartheid rejimini kınamalı;**
- **Filistinli sivillerin askeri olarak korunmasını yetkilendirmeli;**
- **Ve İsrail’in ablukasının, işgalinin ve yerleşim genişlemesinin derhal sona ermesini talep etmeli.**

Bu radikal değil. Bu yasalıdır. Bu gereklidir. Ve çoktan gecikmiştir.

Birleşmiş Milletler, İkinci Dünya Savaşı’nın küllerinden doğdu. Şartı, şu anda tanık olduğumuz korkuları önlemek için yazıldı. Eğer şimdi, çocuklar kasıtlı olarak aç bırakılırken ve bütün şehirler cezasız bir şekilde haritadan silinirken harekete geçemezse, temel misyonunda başarısız olmuştur.

Uluslararası toplum bir seçim yapmalıdır: **Hukuk, adalet ve insanlık için mi duracak — yoksa istisnacılık, ikiye bölünmüşlük ve soykırım için mi?**

Filistin bir testtir. Ve tarih izliyor.